

De Deilenaar, een markant ras uit de Betuwe

Een van onze mooiste nationale konijnen-rassen is wel de Deilenaar. Deze Deilenaar is een rasecht fokproduct van wijlen G. W. A. Ridderhof uit Deil, de vader van onze onlangs overleden vriend Dirk Ridderhof. Deze fokker kruiste in 1936 een kleine haaskleurige Vlaamse Reus met een zware ticking, aan een zwarte Tan. Alle jongen uit de eerste generatie waren haaskleurige dieren. De kwaliteit werd sterk verbeterd door het toepassen van intensieve inteelt. De onderlinge kruisingen gaven uiteindelijk het gewenste voor ogen staande resultaat te zien. In 1939 werden de eerste dieren geshowd, en in 1940 werd de Deilenaar in onze standaard opgenomen. In het kort enkele raskenmerken die de Deilenaar zo aantrekkelijk maken. In type en bouw verlangen wij een kort en geblokt dier. De pels is iets langer dan normaal haar, en juist deze pelslengte is mede bepalend om een goede Deilenaar te fokken. De dekkleur is warmroodbruin met een krachtige golvende ticking. Bij het inblazen van de pels ziet men een krachtig sprekend rozet, (tussen-

Wijlen Dirk Ridderhof met zijn trots, de Deilenaar en kleurdwergen.

en grondkleur). Deze tussen en grondkleur is warm roestroodbruin, en de grondkleur aan dek is blauw. De ticking moet echt golven, en onregelmatig zijn en mag niet de regelmatige rupstekening hebben welke bij de Chinchilla wordt gevraagd. Dirk Ridderhof die samen met zijn vader aan de

wieg van de Deilenaar heeft gestaan, kon het op zijn manier prachtig vertellen hoe het moest zijn. Bloemrijke taal was één van zijn sterke punten, en hier drukte hij zich dan ook meestal in uit. Hij onderscheidde het verschil in ticking en rupstekening duidelijk door de ticking als z.g. dubbeltjeswerk te zien (golvend en onregelmatig) en de rupstekening als streepjeswerk (regelmatig). Om deze ticking nu goed te laten uitkomen moet de beharing vooral niet te kort zijn, maar langer dan normaal haar. Deze ticking moet ook duidelijk aanwezig zijn op de borst en de benen, maar is hier regelmatiger door de daar aanwezige kortere beharing. De snuit, de kaakranden en de binnenzijde van de oren zijn tankleurig. De oorranden zijn diepzwart omzoomd. De buik is roomkleurig, en een lichte tankleur wordt toegestaan. De afscheiding tussen buik en flanken wordt gevormd door een smalle roestrode streep. Er moet voldoende contrast zijn tussen deze streep en de flankkleur. De grondkleur aan de buik is wit, onder de navel en in de schootvlekken is

Deilenaar ram jong.

deze blauw. De ogen zijn donkerbruin en de nagels donkerhoornkleurig. Dit is in het kort het beeld van een goede Deilenaar. In 1965 ben ik zelf de Deilenaar gaan fokken. Toen ter tijd fokte ik de Gele van Bourgondië. Tijdens een fokkersdag van de Fa-Ro-De club in Meteren assisteerde ik bij Dirk Ridderhof. Dirk keurde de Deilenaars en wist bij mij iets los te maken, wat later bij mij de doorslag gaf om zelf keurmeester te willen worden. Zijn kennis van zaken, zijn bloemrijke taal, maar vooral zijn resoluut optreden en zijn soms felle uitspraken imponeerden mij toen. Dirk was een rechte-door-zee-man, doelgericht en eerlijk. Zijn duidelijke liefde voor de Deilenaar wist hij op mij over te brengen. Toentertijd waren er in het Deilenaarskamp enkele oudere fokkers die wisten waar zij mee bezig waren.

De toen aangevende fokkers waren wel o.a. Willem Klein uit Muiderberg en de heren Martens en Roest. De toen jongere fokkers Vissers, Ververs, Van Loo en Strijbos fokten de Deilenaar met goede resultaten, en deze zijn vandaag de dag het ras nog trouw gebleven. Van Willem Klein kocht ik een beste ram en Van Roest een voedster. Uit deze combinatie Klein-Roest kwamen meteen al goede dieren.

Vanaf het begin heb ik in mijn nesten Deilenaars steeds zwarte Tan gevonden. Soms één maar ook soms meerdere in een nest. Toen ik deze zwarte Tan probeerde weg te fokken werden mijn Deilenaars steeds iets minder warm van kleur. Ik kreeg toen dieren met z.g. hooiflanken, zelfs de buikkleur werd bijna wit. Toen werd mij al

vlug duidelijk dat ik mijn roodversterkende factoren de z.g. Y-factoren aan het verliezen was. Toen heb ik bewust weer geselecteerd op nesten waar in de Tan weer voorkwam. De warme rood-bruine dekkleur kwam weer terug. Ook de langhaarfactor kwam in mijn nesten voor. Een z.g. wolbaal was toen een normaal verschijnsel, en voor mij een bewijs dat het met de pelslengte goed zat. Als ik toen in een nest geen Tan e/o een wolbaal vond, was het voor mij bedenkelijk. Al deze kleine aanduidingen waren voor mij van belang bij het fokken van een Deilenaar. Na dit markante ras 20 jaar gefokt te hebben durf ik u mijn bevindingen kenbaar te maken. Streng selectie is van toepassing, zeker bij de Deilenaar. Steeds fokken met dieren welke de meest lange pelsen hebben.

Als u Tan-kleurige dieren in uw nesten vindt, ruim deze niet meteen op, u kunt ze eens nodig hebben. De buikkleur blijft het knelpunt bij de Deilenaar. De Y-factoren zullen de buikkleur blijven beïnvloeden, en men zal deze juist moeten weten te doseren. Deze Y-factoren werken echter nooit alleen maar brengen ook zwart met zich mee. Het dek kan hierdoor beïnvloed worden (te zwart worden).

Al met al een mooi en markant ras dat zeker verdient om eens onder de aandacht te worden gebracht. De Deilenaar is ondergebracht, samen met de Rode Nieuw Zeelander en de Gele van Bourgondië in de Fa-Ro-De club.

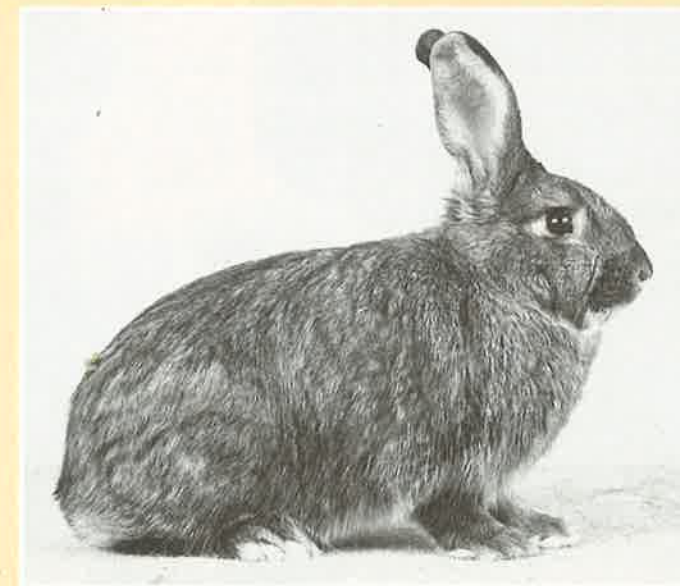
Een actieve speciaalclub die er alles aan doet om haar rassen op een zo hoog mogelijk peil te brengen.

Wilt u meer informatie, wendt u dan tot de secretaris van deze club Dhr.R.van Loo Lijsterstraat 3, 6287 BA Eys-Wittem.

Frans Ladenstein.
Clubkeurmeester.

Deilenaar ram jong.

Deilenaar 1e F op Noordshow 1991.

Teurlings één brok gezondheid
vol vitaminen en mineralen!
konijnekorrels...
kwaliteitsvoer van goede huize!

een met zorg samengesteld, extra gezond
en voedzaam voer voor al uw
fok-en mestkonijnen...

Vraag er naar bij uw dierspecialzaak.

teurlings konijnekorrels
POSTBUS 67, TEL. 04160-36236*
WAALWIJK HOLLAND